

indvirkede Statsmaskineri; men ved Ytringer, der ere faldne ved forskjellige Leiligheder, er det kommet for Dagen, at denne Mand, paa hvem vi i slige Sager have Diet henvendt som den, der var den rette Sagkyndige, ikke ganske har truffet Sømmet paa Hovedet, og vi ere saaledes bitterlig blevne stufede i vore Forventninger. Der er en Ytring, vi ofte have hørt fra den ærede Rigsdagsmands Mund, den nemlig: „lad os faae Finantsministeren her ind i Salen“; men en saadan Udtalelse røber, at den ærede Rigsdagsmand ikke seer hen til, hvorledes vore Statsforhold nu engang ere ordnede, nemlig paa en tredeelt Maade, hvorfor vi ikke kunne forlange Noget for os, naar vi ikke samtidigen paa en fyldestgjørende Maade kunne yde de andre Statsdele det Samme. Naar vi for vort Bedkommende sørge for at skaffe den bedst mulige Finantsbestyrelse tilveie, have vi gjort, hvad vi have kunnet, og kunne ikke forlange Fyldestgjørelse af Forbringer, som det ikke staaer til os at opfylde. Der var en Leilighed, hvor der kom saa at sige en Storm over denne Sag, og da skulde vi have ventet, at den ærede Rigsdagsmand ikke hørte til dem, der tabte al Fatning, det var, da Pengecrisen stod aller værst paa, men da tabte den ærede Rigsdagsmand al Fatning, og da sagde han som saa ofte ellers: „Ja, havde vi nu Finantsministeren her inde i Salen,“ saa kunde vi have gjort Alt, hvad der skulde gøres i dette ulykkelige Dieblif, saa kunde vi komme Handelsstanden tilhjælp,“ men da tillod jeg mig at sige: lad os benytte de Midler, som vi allerede have i vor Finantsforvaltning, og uagtet jeg ikke hører til dem, der have nogen stor praktisk Sagkundskab i Finantsvæsen, var jeg dog saa heldig her at antyde et Middel, der kunde raade Bod paa Diebliffets Forlegenhed. At den ærede Rigsdagsmand ikke var ganske fornøjet med den Maade, hvorpaa det dengang stete, derom skal jeg ikke tale; Meningerne kunne være forskjellige, om man skulde have taget høiere eller lavere Procenter, og idetmindste den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds var enig i, at man gif frem paa en fornuftig Maade med Hensyn til at raade Bod paa Diebliffets Forlegenhed ved

at benytte de Midler, man havde. Vil den ærede Rigsdagsmand ved en Sag som denne komme frem med et Forslag, der viser, hvorledes den ærede Finantsminister paa en bedre Maade kunde bestyre vore Midler; saa troer jeg, at den ærede Rigsdagsmand vilde gjøre os en stor Tjeneste; men naar den ærede Rigsdagsmand stadig vender tilbage til det Dulle: „Lad os faae Finantsministeren her ind i Salen,“ da er det, som jeg allerede har sagt, at jeg ikke troer, at den ærede Rigsdagsmand klart har begrebet, hvorledes vore Statsforhold ere ordnede, idet vi, som sagt, her ikke maae forlange Noget, som vi ikke paa en fyldestgjørende Maade kunne dele med vore andre Medundersaatter.

Fsberning: Da det er vigtigt i denne Sag at holde Tilstanden sikkert fast, skarpt betragtet, som den virkelig er, saa maa jeg henlede den høitærede Indenrigsministers Opmærksomhed paa, at han ogsaa har Ansvarét for Kassen, ikke som Forvalter, men som Controllør; Indenrigsministeren staaer paa vore Begne ligeoverfor vor Banquier, Monarchiets Finantsminister, som den, der skal paasee, at Monarchiets Finantsminister opfylder de overtagne Forpligtelser og ikke gjør Misbrug af Loven. Jeg er ganske overbevist om, at begge de to Ministre tilfulde anerkjende dette, og at der er en Art af Ansvarlighed, som vor Indenrigsminister kan have over en Kasse, som ikke er under hans Forvaltning. Man maa vel lægge Mærke til, at det ikke er noget Nødt i Finantsbestyrelser, at Kasseforvaltningen er hos En og Finantsforvaltningen hos en Anden; det er ikke noget Nødt, det har fundet Sted ved meget store Rigers Finantsbestyrelser; der, hvor der har været særlig Kasseforvaltning, der have Finantsministrene ikke havt Raaderum over Kassen. Det er — jeg siger ikke, at det er forstaaeligt — to ganske forskjellige Systemer, og jeg vil tillade mig, at henlede Opmærksomheden paa, at hvor Kasseforvaltningen falder sammen med Finantsforvaltningen, der har man jevnlig eller idetmindste af og til seet den sørgelige Tilstand indtræde, at Finantsministeren har skudt det egentlige Finantsvæsen fra sig og beholdt tilbage under Navn af Finantsvæsen